

До
СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД
ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ
6-ТИ БРАЧЕН СЪСТАВ
Гр.д.№ Е 7235/2009
насрочено за 19 април 2010 г.

ЕКСПЕРТНО ЗАКЛЮЧЕНИЕ
за извършена съдебно-психологическа експертиза

от
Боянка Петрова Корнажева
относно

КРИСТОФЪР АЛЕКСАНДЪР ХРИСТОВ ПЕТРОВ,
роден на 20 юли 2003год.,
живеещ към датите на освидетелстването при майка си
Мила Георгиева Георгиева, гр.Велико Търново,
квартал "Бузлуджа", ул."Деню Чоканов" № 5-Б

1. Задача на експертизата:

С определение на Съда от с.з. от 08.03.2010. съм назначена за вещо лице със задача да изготвя съдебно-психологическа експертиза с поставените в писмено становище от адв. Коева задачи, а именно:

1. Каква е емоционалната връзка между детето Кристофър Александър Петров и майката;
2. Изградена ли е, съществува ли и каква е емоционалната връзка на детето Кристофър Александър Петров с бащата Христо Любомиров Петров;
3. С оглед възрастта, развитието и начина на живот на детето и неговия характер, как би се отразило на емоционалното му състояние, на психическото и физическото му развитие отделянето от естествената за него среда на живот и близките за него хора, както и пребиваването му за определен период от време /от 2 седмици до 1 месец/в непозната за него среда, без да бъде придружавано от познатите му хора.

2. Психологичното изследване за нуждите на настоящата експертиза се проведе на 14 април 2010г. с детето Кристофър-Александър Христов Петров в кабинета на експерт-психолог Боянка Корнажева.

Използвани бяха следните методики:

- експлорация /интервю/;
- рисувателни методики;
- беседа с детето относно изобразените от него сюжети;
- наблюдение.

Използваните различни проективни методики дават възможност да се изследват както положително, така и отрицателно емоционално натоварени области от детския живот. Разказването на истории, свързани с рисувателните задания се приемат от децата по-скоро като игра, това помага за снемането на напрежението от срещата с непознат, стимулира процеса на общуване и психологическа експлорация.

В разказваните от детето истории, както и в детските рисунки, децата визират не толкова определени обекти, а по-скоро чрез тях разкриват своите преживявания и отношението си към визираните хора, предмети и ситуации.

3. Обсъждане

Според достъпни по делото данни момчето Кристофър-Александър Христов Петров е родено на 20 юли 2003г. от брака на Христо Петров и Мила Георгиева, сключен на 09.07.2001г. "В съответствие с взето съвместно от двамата родители решение през 2004г. майката и Кристофър заминават за България" /стр. 2 от делото/ "През месец май 2004г. със съгласието на Христо Петров доведох детето /което тогава беше на девет месеца/ в България при родителите ми" /стр.60 от делото/."От 2004г. до днес детето живее в България и грижи за него полагам аз с помощта на моите родители и близки. От м. май 2004г. до днес бившият ми съпруг не е виждал детето." /стр.61 от делото/.

"Детето е болно от хранителна алергия, на специален режим на хранене е" /стр. 135 от делото/.

Детето е облечено чисто и спретнато, съответно на сезона и климатичните условия. Прави впечатление на доста притеснително и свързано с майката. След преминаване на първоначалното притеснение започва да осъществява по-пълноценен контакт с психолога и това прави възможно майката да напусне стаята за да не пречи на обективността на психологическото изследване.

В България Кристофър живее с майка си и нейните родители в едно жилище, спи с майка си в една стая. За стаята, в която живеят, казва, че "има много играчки" и изброява с видимо удоволствие "делфинчето, тигърът и папа" Когато го питам какво е това "папа", отговаря с учудване "ами – пате!"

Има представа за роднинския си кръг, макар тя да е относително фрагментарна – "дядо само ходи на работа ... някой път хваща и риби ... баба си стои вкъщи ... вуйчо има Рада, тя е голяма /дъщеря на вейчо му – на 3г. е според по-късно дадените пояснения от майка му – б.м./... и още един мъничък, казва се джунитър ..." за жената на вуйчо си казва, че не знае как се казва.

Посещава предучилищна група в детската градина, където е "госпожа Кабакчиева ... имам приятели там – Светльо, Ники, Стилянчо и Антон ... а Ники беше като бях в миналия клас..."

"Лятото карам колело, ходя на море ... веднъж дядо ме заведе в Родопите – Дяволското гърло – там мама като се плъзна и почти щеше да падне, ама не падна и почти направи шпагат..."

Преобладаващата част от живота му е свързана с майка му, момчето намира опора и сигурност основно у нея, въпреки че разчита и на другите роднини, които участват в живота му – "с мама учим английски ... "; "два пъти пътувахме с влак – веднъж на Варна и веднъж – на Трявна – ходихме на един батут и разглеждахме някои неща с мама и баба..."

На поканата ми да направи динамична рисунка на семейство отговаря с рисунка на къща без никакви хора. Разказва, че "те отиват оттук на почивка, децата ... и майката ще ги доведе – две деца – момче и още едно момче ... това е тяхната къща, оттука тръгват и отиват някъде на море ... с кола пътуват, бащата кара ... колата изглежда като джип... мама е карала кола като е била в Щатите ..."

Представите на Кристофър за бъдещето не са особено ясни, по-скоро са вид отражение на настоящето плюс желаното бъдеще – след 10 години децата от рисунката "ще станат големи и ще са научили повече работи. Още ще живеят в тая къща. Майка им отива на работа и там изкарва парички ... татко им ... и той отива да изкарва парички ... той отива да ... не си спомням, не знам..." Образът на майката присъства много по-ясно свързан с настоящето, бащиният образ е лишен от плътност, по-скоро детето знае, че в къщата трябва да има баща, но не е наясно за неговата реална роля.

4. Заключение

4.1 *Каква е емоционалната връзка между детето Кристофър Александър Петров и майката?*

Кристофър към момента на изследването е много силно свързан с майка си. За него тя е основната фигура, на която разчита и ѝ вярва.

4.2. Изградена ли е, съществува ли и каква е емоционалната връзка на детето Кристофър Александър Петров с бащата Христо Любомиров Петров?

Според данни от делото момчето не е виждало баща си откак е дошло в България, а това се е случило на деветмесечна възраст. Затова не е учудващо, че за баща си Кристофър казва "тате ... виждал съм го ... бебе сигурно като бях на една годинка ... не го помня как изглежда ... тати той не ще да идва, той чака ние да идеме".

От достъпните по делото материали и от резултатите от проведеното психологическо изследване нямам основание да твърдя, че е изградена емоционална връзка между детето Кристофър и баща му Христо Петров.

4.3. С оглед възрастта, развитието и начина на живот на детето и неговия характер, как би се отразило на емоционалното му състояние, на психическото и физическото му развитие отделянето от естествената за него среда на живот и близките за него хора, както и пребиваването му за определен период от време /от 2 седмици до 1 месец/ в непозната за него среда, без да бъде придружавано от познатите му хора.

Отчитайки настоящото ниво на психо-физическо развитие на Кристофър, рязкото му отделяне от познатата среда и хора би било прекалено тежко преживяване за него.

В най-добрия интерес на детето е то да има възможност за контакти и с двамата си родители.

За да може обаче да бъде осъществен пълноценен контакт на детето с баща му, би било нужно предварително да бъде осигурена възможност за достатъчно продължителен адаптационен период на едновременно общуване с двамата родители или с бащата и някой достатъчно близък за момчето човек.

Евентуалното изпращане на Кристофър в САЩ при баща му без предварителен адаптационен период и/или без присъствието на близък нему човек би изложило на неоправдан риск неукрепналата детска психика.

Психолог:

/Б.Корнажева/

гр.София, 18 април 2010г.